

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ

ΑΔΗΘΕΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΤΕΤΑΡΤΗΝ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ 5 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1908

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΒΑΛΛΟΜΕΝΗ

Καθ' ὅλον τὸ ὄθωμον, κράτος μετζίτια ἀργ. 5
διὰ τὸν κατώτερον κληρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ. 3
ἐν τῷ ἑξωτερικῷ φράγκῳ χρυσῷ..... 25

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Πελαγονίας ΙΩΑΚΕΙΜ (πρόεδρος)
† Ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ΒΕΝΙΑΜΙΝ (τάμις)
† Ὁ ἀρχιεραμ. τῆς ἱερᾶς Συνόδου ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

Ἐπίτιμος διευθυντής καὶ συντάκτης ὁ Μ. χαρτοφύλαξ
καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χρ. Μ. Ἐκκλησίας Μ. Ι. ΓΕΛΕΩΝ

Διὰ πάσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον τῷ διευθυντῇ
Ι. Α. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΩ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ ἑορτὴ τῶν γενεθλίων τῆς Α. Α. Μ. τοῦ σουλτάνου —
Ἐκκλησιαστικά χρονικά — Πατριαρχικὴ Μ. τοῦ Γ. Σχολή —
Ἐπιστολὴ ἐκ Σάμου — Ἐπιβαλλόμεναι ἐξηγήσεις — Βιοισπρα-
γία καὶ ἐπιβουλαὶ — Παράδοχοι ἐξηγήσεις Δικαστικά ἀγ-
γελία.

Ἡ ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΓΕΝΕΘΛΙΩΝ ΤΗΣ Α. Α. Μ. ΤΟΥ ΣΟΥΛΤΑΝΟΥ

Ἐνδεκα ἡμέρας μετὰ τὴν ἑορτὴν τῆς εἰς τὸν
αὐτοκρατορικὸν θρόνον ἀναβάσεως τῆς Α. Α. Μ.
τοῦ σουλτάνου, δευτέρα δοξολογία ἐψάλη ἐν τῷ
πατριαρχικῷ ναῷ ὑπὲρ τοῦ μεγαλειότητος ἡμῶν
ἀνακτος, ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῶν γενεθλίων αὐτοῦ. Οἱ
πιστοὶ ὑπήκοοι, ὑπὲρ ὧν μεριμνᾷ ποθῶν τὴν εὐη-
μερίαν καὶ πρόοδον καὶ τὴν ποικίλην ακμὴν τοῦ
Κράτους, ἐπανηγύρισαν καὶ πάλιν, δοξάσαντες
τὸν Θεὸν ὅτι καὶ νέον ἔτος προσετέθη εἰς τὸν βίον
τοῦ ἀνακτος καὶ ἠυχθήσαν πάντες ἐν ἑορτῇ
κοινῇ ἵνα ζῇ καὶ βασιλεύῃ ἐν υἰεὶά πλήρει, κεδ-
νὰ βουλευόμενος ὑπὲρ ἀληθοῦς εὐδαιμονίας τῶν
ὑπὸ τὸ κραταῖον Αὐτοῦ σκῆπτρον διαβιούντων
λαῶν.

§
Τὴν δοξολογίαν ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ ἐ-
τέλεσεν ὁ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης,
φέρων τὰ αυτοκρατορικά παράσημα, παρισταμέ-
νων καὶ τῶν σεβασμ. μητροπολιτῶν Φιλίππουπό-
λεως, Νικοπόλεως, Διδυμοτείχου, Χίου, Ἀγχιά-
λου, Βάρνης, Γρεβενῶν, Σερβίων καὶ Κοζάνης,
Λέρου, Ἡλιουπόλεως καὶ Κυδωνιῶν, φερόντων τὰ
παράσημα αὐτῶν, τηρηθείσης τῆς κεκανονισμέ-
νης ἐπὶ ταῖς δοξολογίαις ταύταις τυπικῆς διατά-
ξεως. Ἡ Α. Θ. Π. μετὰ τὴν ὑπὲρ τοῦ ἀνακτος
δέησιν ἀνήγγειλε τῷ ἐκκλησιαζομένῳ λαῷ τὸ γε-
γονός, ἠύξατο δὲ καὶ πάλιν ὅπως ὁ Ὑψιστος ἐνι-
σχύῃ τὴν Α. Α. Μ. πρὸς διακυβέρνησιν τῶν πι-
στῶν Αὐτοῦ ὑπηκόων. Μετὰ τὸν πολυχρονισμὸν
τοῦ ἀνακτος καὶ μετὰ τὴν ἐξοδὸν ἐκ τοῦ ναοῦ,
ὁ λαὸς ἐζητωκραύγησεν ὑπὲρ τῆς Α. Α. Μ. τοῦ
σουλτάνου καὶ τοῦ παναγιωτάτου οἰκουμενικοῦ
πατριάρχου, ἀνῆλθον δὲ οἱ σεβασμ. ἀρχιερεῖς εἰς
τὴν αἵθουσαν τῶν πατριαρχῶν. Ἐν αὐτῇ παρῆ-
σαν καὶ οἱ ἐπίτροποι Συναίου Ὁρους καὶ Ἀγίου
Ὁρους Ἀθῶ.

Μετὰ ταῦτα ἡ Α. Θ. Π. ἐν συνοδείᾳ τοῦ Μ. λογοθέτου κ. Στ. Ἀριστάρχου καὶ τοῦ καπουκε-
χαγιά κ. Α. Οἰκιάδου μετέβη εἰς τὰ ἐν Γιλδίξ
ἀνάκτορα, παρευρισκομένων καὶ τῶν θρησκευτικῶν
ἀρχηγῶν τῶν χριστιανικῶν ἐν τῷ κράτει κοινοτή-
των καὶ τῆς ἰσραηλιτικῆς. Ἐκ μέρους πάντων
προσεφώνησε ταῦτα, διερμηνεύοντας τοῦ ἀρχον-
τος Μ. λογοθέτου.

Μεγαλειότατε

Ὁ πρὸ πολλῶν ἡμερῶν, κατὰ τὴν ἐπίσημον καὶ μεγὰ-
λὴν ἡμέραν τῆς εἰς τὸν αὐτοκρατορικὸν θρόνον ἀναρρήσεως
τῆς Σῆς Μεγαλειότητος παρέστημεν ἐν ὀνόματι τῶν πιστῶν
Σου ὑπηκόων, οὓς ἐκπροσωποῦμεν, ἐνώπιον τοῦ ὑψηλοῦ Σου
θρόνου καὶ ὑπεβάλομεν κατὰ τὸ προσήκον ἡμῖν καθήκον τὰς
θερμοτάτας ἡμῶν συγχαρητήριους προσρήσεις καὶ εὐχάς, δεη-
θέντες τοῦ παναγίου Θεοῦ ὑπὲρ τῆς υἱείας καὶ μακρο-
μερεσιότητος Σου ἐρ' οἷς ἀπολαύομεν αὐτοκρατορικῇ Σου μερί-
νῃ ἀγαθῶς.

Καὶ νῦν δὲ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ ἡμέρᾳ τῶν γενεθλίων τῆς Σῆς
Μεγαλειότητος ταῦτα ἐκτελοῦντες καὶ ἐνώπιον Σου παριστά-
μενοι, εὐλογοῦμεν τὸ ὄνομα τοῦ Ὑψίστου Θεοῦ τοῦ τὰ πάντα
ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ πλάσματος αὐτοῦ οἰκονομοῦντος καὶ δεόμεθα
αὐτοῦ ἀπὸ μέσης καρδίας ἵνα παρέχῃ τῇ βασιλείᾳ Σου πᾶν
ἀγαθὸν πρὸς τὴν Σου βασιλικὴν συμφέρον καὶ παντὸς τοῦ
ὑπὲρ Σοῦ εὐχομένου πιστοῦ λαοῦ Σου.

Εὐμενῶς ἀκροασάμενος ὁ ἀναξ τῆς πατριαρχι-
κῆς προσφωνήσεως, ἐξέφρασεν ἐπὶ ταῖς εὐχαῖς ἁ-
κραν εὐχαρίστησιν μετὰ πολλῆς προσηνείας, ὑπέ-
σχετο δ' ὅτι θέλει κυβερνήσει τοὺς ὑπ' Αὐτὸν
λαοὺς συμφώνως τῷ συντάγματι, οὗ τὸν σεβασ-
μὸν πᾶσι τοῖς ὑπηκόοις συνέστησε διὰ τῶν πνευ-
ματικῶν ἀρχηγῶν αὐτῶν.

§

Τὸ ἐσπέρας ἐφωταγωγήθησαν ὁ πατριαρ-
χικὸς οἶκος, ἡ Μ. τοῦ Γ. Σχολῆ, τὸ Ἐθγ. Ἰωα-
κείμιον παρθεναγωγεῖον, τὸ Μετόχιον τοῦ Ἀγίου
Τάφου, τὸ τοῦ Σινᾶ καὶ τὸ τοῦ Ἀγίου Ὁρους.

§

Τὸ βραβεῖον Χαμηδιῆ ἀπενεμήθη, κατὰ τὴν
ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν πατριαρχῶν δεξιῶσιν, ὑπὸ τῆς Α.
Θ. Π. εἰς τὸν ἐκ τῶν φοιτητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχο-
λῆς Θεολόγον Παναγιωτίδην (Α' βραβεῖον 15 λιρῶν),
μὴ παραστάντος τοῦ δευτέρου τῶν βραβευθέντων, οὔτε
τῶν ἐκ τῶν τελειοφοίτων τῆς Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς βρα-
βευθέντων Θεμιστ. Παπαδοπούλου (Α' 15 λ.) καὶ
Ἀναστ. Μπαχάμπαση (10 λιρῶν, Β').

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἡ ἐορτὴ τῆς Ἰνδίκτου καὶ τῆς Παμμα-
καρίστου διεξήχθη τῇ δευτέρᾳ, 1 Σεπτεμβρίου,
κατὰ τὴν κειμένην τυπικὴν διάταξιν, ἐν μὲν τῷ
πατριαρχικῷ ναῷ συγχοροστατούντων τῇ Α. Θ.
Π. τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ τῶν σεβασμ. μη-
τροπολιτῶν Ἀδριανουπόλεως, Νικοπόλεως, Χίου,
Μεσημβρίας, Βάρνης, Ἰμβρου, Σερβίων καὶ Κο-
ζάνης, Λέρον, Ἡλιουπόλεως καὶ Κυδωνιῶν, ἐν
δὲ τῇ προσυπογραφῇ τῆς πράξεως τῆς νέας (Ζ')
ἰνδικτιῶνος ἐν τῷ Μ. Συνοδικῷ λαβόντων μέρος
τῶν σεβασμ. Φιλιπποπόλεως, Διδυμοτείχου καὶ
Στρωμνίτης. Τὴν πράξιν, κατὰ τὰ νόμιμα,
ἀναγνοὺς ὁ παναγιώτατος οἰκουμενικὸς πατριάρ-
χης, προσεφώνησεν ἐν ὀλίγοις, μνησθεὶς μὲν ὅτι
οὐχὶ ἀπόνως διήλθομεν τὴν ΣΤ' ἰνδικτιῶνα, εὐ-
ξάμενος δ' ἵνα καὶ τὴν ἐπ' αἰσίοις ἀρξαμένην
ἐβδόμην διέλθωσι πάντες οἱ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους
καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἐργαζόμενοι ὑγιῶς, μακρὰν
προσωπικῶν βλέψεων καὶ χωρὶς τοιούτων τινῶν
ἐτέρων οἷς ὁ Θεὸς ἀπαρέσκεται, συμβοηθῶσι δὲ
τῇ Α. Θ. Π. Σύνοδος καὶ Συμβούλιον πρὸς τὸ
συμφέρον τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ εὐσεβοῦς ἑλ-
ληνικοῦ ἔθνους. — Ἐπὶ τούτῳ συνεχάρησαν τῇ
Α. Θ. Π. οἱ σεβ. ἀρχιερεῖς, οἱ ἐπίτροποι Σιναίου
καὶ Ἀγίου Ὁρους, οἱ πατριαρχικοὶ ὑπάλληλοι
καὶ τινες ἐκ τῶν πολλῶν ἐν τῷ πατριαρχικῷ
ναῷ ἐπὶ τῇ διπλῇ ἐορτῇ ἐκκλησιασθέντων.

Χειροτονία. — Τῇ κυριακῇ, 31 λήξαντος, ἐγένε-
το ἐν τῷ πανσέπτῳ πατριαρχικῷ ναῷ ἡ χειρο-
τονία τοῦ παν. μητροπολίτου Ἀδριανουπόλεως
κ. Καλλινίκου, συλλειτουργούντων τῷ παναγιω-
τάτῳ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ τῶν σεβασμ. μη-
τροπολιτῶν Δέρκων, Νικοπόλεως, Διδυμοτείχου,
Χίου, Βάρνης, Σερβίων καὶ Κοζάνης, Ἡλιουπό-
λεως καὶ Κυδωνιῶν. Πρὸ τῆς χειροτονίας ἡ Α.
Θ. Π. ἀπέτεινεν λέξεις ὀλίγας πρὸς τὸν χειρο-
τονούμενον, εὐδοκίμως ὑπηρετήσαντα μέχρι σή-
μερον τῇ ἱερᾷ μητροπόλει Δέρκων καὶ τῇ Μ.
Ἐκκλησίᾳ, οὗτος δ' ἀπήντησε καταλληλότητα
καὶ συμφώνως ταῖς κυκλοῦσαις τὴν ὀρθόδοξον
Ἐκκλησίαν περιστάσεσι. — Πᾶσαι αἱ κοινοτικαὶ
ἀρχαὶ τῶν μεγάλων πόλεων καὶ κωμοπόλεων
τῆς ἐπαρχίας ταύτης ὑπέβαλον τῇ Ἐκκλησίᾳ
τὴν κοινὴν εὐγνωμοσύνην ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ τοῦ
νέου αὐτῶν μητροπολίτου. — Μετὰ τὴν τοῦ μη-
τροπολίτου χειροτονίαν, ἐγένετο ὑπὸ τῆς Α. Θ.

Π. ἡ τοῦ Μ. πρωτοσυγκέλλου κ. Βενιαμίν.

Ἱερὰ Σύνοδος.—Προσεκλήθησαν, κατὰ τὴν συνοδικὴν τῆς τρίτης (2 ἀρξαμένου) συνεδρίαν, μέλη τῆς ἱερᾶς Συνόδου, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν Ἐθν. Κανονισμῶν, οἱ σεβασμ. μητροπολίται Σωζογαθοπόλεως κ. Δωρόθεος καὶ Ξάνθης κ. Ἰωακείμ, ἀντικαθιστῶντες ὁ μὲν τὸν προσκληθέντα καὶ καταλαβόντα τὴν ἡμετέραν πόλιν, θανόντα δ' ἐνταῦθα, μητροπολίτην Ἰμβρου Ἰωαννίκιον, ὁ δὲ τὸν εἰς τὴν μητρόπολιν Κυθωνιῶν μετατεθέντα μητροπολ. τέως Στρωμνίτης κ. Γρηγόριον.

Κανονικὴ ἄδεια.—Τῇ κυριακῇ πρωὶ σιδηροδρομικῶς ἀπῆλθεν, ἕνεκα κοινῶν ὑποθέσεων, εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ ὁ ἐπ' ἄδειαν εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν διὰ λόγους ὑγείας ἀφικόμενος πανιερ. μητροπολίτης Σηλυβρίας κ. Διονύσιος.

Μητρόπολις Δρυϊνουπόλεως.—Προχθὲς ἀνεχώρησεν εἰς τὴν γενέτειραν αὐτοῦ Μάδυτον, ὅπως ἐκεῖθεν μεταβῇ εἰς τὴν ἰδίαν ἐπαρχίαν, ὁ ἐκ τῶν τέως συνοδικῶν πανιερ. μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως καὶ Δελβίνου κ. Λουκάς, προπεμφθεὶς ὑπὸ τοῦ ἱερολογ. δευτερεύοντος ἐκ μέρους τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ἐπισκεψαμένου αὐτὸν καὶ κατ' οἶκον.

Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια.—Μέλος τῆς τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀλήθειας» διευθυνούσης Ἐπιτροπῆς, ἀντὶ τοῦ πανιερ. μητροπολίτου Ἀδριανουπόλεως, τοῦ καὶ καθήκοντα ταμίου ἐπὶ ἐξαετίαν ἐκπληρώσαντος, διωρίσθη συνοδικῶς ὁ πανοσιολογ. Μ. πρωτοσύγκελλος κ. Βενιαμίν.

Μονὴ Σινᾶ.—Ἐκ Τριπόλεως τῆς Συρίας ἀπέρχεται, καθὰ μανθάνομεν ἐξ ἐπιστολῆς, εἰς Κρήτην, πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ σιναϊτικῶν μετοχιῶν, ὁ πανιερ. ἀρχιεπίσκοπος Σινᾶ καὶ Ραϊθοῦς κ. Πορφύριος.

Ἐπισκέψεις.—Τὴν Α. Θ. Π. κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην ἐπεσκέψαντο ὁ πρόην γενικὸς διοικητὴς Ἰωαννίνων καὶ νῦν ἀρχηγὸς τοῦ Ε' στρατιωτικοῦ σώματος ἐξοχ. Ὁσμάν πασᾶς, ὁ κ. Εὐστ. Εὐγενίδης καὶ ὁ ἐκ Καΐρου κ. Γ. Ζερβουδάκης, ὃ τὴν ἐπίσκεψιν ἡ Α. Θ. Π. ἀπέδωκε διὰ τοῦ πανοσιολ. Μ. πρωτοσυγκέλλου.

Ἅγιον Ὅρος.—Ἀπῆλθεν ἐξ Ἁγίου Ὁρους εἰς Θεσσαλονίκην ὁ ἐξ. γενικὸς ἐπιθεωρητὴς τῶν τριῶν εὐρωπαϊκῶν νομῶν Χιλμὴ πασᾶς.—Ἀπῆλθεν ἐπίσης ἐπὶ μικρὸν παραμείνας ἐν Ἀθῶν ὁ σεβασμ. μητροπολίτης Ἀθηνῶν κ. Θεόκλητος, ὃν ἡ ἱερὰ Κοινότης ἀπὸ τοῦ λιμένος Δάφνης ἐδε-

ξιώθη δι' ἐπὶ τούτῳ τριμελοῦς ἐπιτροπείας.—Ἀφίκετο ἐκ Θεσσαλονίκης εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν καὶ ἐπέστρεψε πάλιν εἰς τὴν ἱερὰν αὐτοῦ μετάνοιαν ὁ πανοσ. προηγούμενος κ. Ἰούχιος Λαυριώτης.

Μητρόπολις Ἰμβρου.—Χθὲς ἀπῆλθεν εἰς τὴν πκτρίδα αὐτοῦ Μάδυτον, ὅπως ἐκεῖθεν μεταβῇ εἰς Ἰμβρον, ὁ πανιερ. μητροπολίτης Ἰμβρου κ. Χρυσόστομος, προπεμφθεὶς ἐκ μέρους τῆς Α. Θ. Π. ὑπὸ τοῦ ἱερολ. τριτεύοντος κ. Εἰρηναίου.

Ἑλλήν. κοινότητες ἐν Ρουμανίᾳ.—Διάκονος τῆς ἐν Γαλατζίφ (τῆς Ρουμανίας) ἑλληνικῆς ὀρθόδοξου κοινότητος προσελήφθη ὁ ἐκ τῶν ἐφετεινῶν τελειοφύτων τῆς ἱερᾶς ἐν Χάλκῃ Θεολογικῆς Σχολῆς ἱερολογ. κ. Φιλόθεος Παπᾶ Κωνσταντίνου, ἐκ Κατιρλί τῆς Νικομηδείας, κληρικὸς χρηστός καὶ πολλὰς παρεχόμενος ἐλπίδας εὐδοκίμησης.

Ἐφημερίδες.—Ἐλάβομεν δέκα καὶ ἕξ—τοὺς μέχρι σήμερον ἐκδοθέντας—ἀριθμοὺς τῆς ἐν Θεσσαλονικίᾳ νέας ἑλληνικῆς ἐφημερίδος «Ἀστέρως», αὐ συντάκτης ὁ νομοδιδάκτωρ κ. Εὐμένης Ν. Παπαγεωργίου. Ἡ ἐκλεκτὴ φιλόκλος ἐκτύπωσις ὁμαλὴ γλῶσσαν συνδρομῇ εὐπρόσιτος εἰς πᾶν βελάντιον καθιστῶσι τὴν ἐφημερίδα ταύτην ἀξίαν ὕλικῆς ὑποστηρίξεως. Εὐχόμεθα μὲν εὐδοκίμησιν ἀμφιλαφῇ εἰς πᾶσαν νέαν ἢ παλαιὰν ἐφημερίδα, εὐχόμεθα δὲ συγχρόνως ὅπως ἀναπτυχθῇ πορ' ἡμῖν ἡ φιλομάθεια καὶ φιλαναγνωσία, ἐγγυωμένη εἰς πολλὰς ἐφημερίδας σταδιοδρομὴν ἀπρόσκοπτον καὶ ὑποστήριξιν γενναίαν.

Περιοδευταί.—Ἀφίκοντο εἰς τὴν ἡμετέραν πόλιν κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα οἱ θεοφιλ. ἐπισκοποι Ἐρυθρῶν κ. Ἰωακείμ, Μεταπόλεως κ. Γερμανὸς καὶ Ροδοστόλου κ. Ἀλέξανδρος, βοηθοὶ τῶν σεβ. μητροπολιτῶν Ἐρέτου, Κυζίκου καὶ πρώην Ἀδριανουπόλεως.

Ὀνοματικαὶ ἐορταί.—Τῷ σκεδᾶτῳ τηλεγραφικῶς ἡ Α. Θ. Π. συνεχάρη τῷ τὴν ὀνοματικὴν αὐτοῦ ἐορτὴν ἄγοντι πανιερ. μητροπολίτῃ Κασανδρείας κ. Εἰρηναίῳ, ἡδῆατο δὲ τὰ δέοντα τῷ ἱερολογ. τριτεύοντι διακόνῳ κ. Εἰρηναίῳ.—Τῇ 30 συνεχάρη τηλεγραφικῶς τῷ σεβασμ. μητροπολίτῃ Θεσσαλονίκης κ. Ἀλεξάνδρῳ τὴν ὀνοματικὴν ἐορτὴν ἄγοντι, ἡδῆατο δὲ τὰ δέοντα τηλεγραφικῶς ἡ δι' ἀπεσταλμένων τοῖς ὁμοίως ἐορτάζουσιν Ἀλεξ. Μαυρογένῃ βέη, Ἀλεξ. Παντζίρῃ βέη, Ἀλ. Καμπούρογλου πασᾶ, Ἀλξ. Κωνσταντινίδῃ πασᾶ, Ἀλεξ. Σινιόσογλου, Ἀλεξ. Φωτιάδῃ, Ἀλ. Μελαχροινῷ, Ἀλ. Γάγγῳ, Ἀλ. Νκούμ, Ἀλ. Δεβετζῇ καὶ Ἀλ. Ξανθοπούλῳ.—Προχθὲς δὲ συνεχάρη διὰ τηλεγραφημάτων τοῖς ἐορτάζουσιν πανιερ. μητροπολίταις Βιζύης κ. Ἀνθίμῳ καὶ 40 Ἐκκλησιῶν κ. Ἀνθίμῳ.

Μητρόπολις Φιλαδελφείας. — Διέμενεν ἐν Σμύρνῃ κατὰ τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα ὁ πνιερ. μητροπολίτης Φιλαδελφείας κ. Προκόπιος.

Ἐπισκοπὴ Κίτρους. — Παρεπιδημεῖ ἐν Θεσσαλονίκῃ, ἕνεκεν ἐπαρχιακῶν ὑποθέσεων, ὁ θεοφιλ. ἐπίσκοπος Κίτρους κ. Παρθένιος Βαρδάκας.

Ἐκκλησίαι Ἑλλάδος

Ἀρχιεπισκοπὴ Ζακύνθου. — Τῇ 24 αὐγούστου λήξαντος, ἐγένετο ἐν Ζακύνθῳ ἡ νενομισμένη λιτανεία τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου Διονυσίου ἀρχιεπισκόπου Αἰγίνης, ἐν μέσῳ πλήθους ὀρθοδόξων μετ' εὐλαβείας τῇ ἱερᾷ τελετῇ παρακολουθησάντων. Ἐφέτος ἐν τῇ πανδήμῳ ταύτῃ ἱερᾷ πανηγύρει μέρος ἔλαβον μετὰ τοῦ πνιερ. ἀρχιεπισκόπου Ζακύνθου κ. Διονυσίου Πλέσσα, οἱ πνιερ. ἐπίσκοποι Πατρῶν κ. Ἀντώνιος Παράσχης καὶ Λευκάδος καὶ Ἰθάκης κ. Δανιὴλ Σουλίδης, Ζακύνθιοι καὶ οἱ τρεῖς.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ Μ. ΤΟΥ Γ. ΣΧΟΛΗΣ

Τῇ 1 Σεπτεμβρίου, μετὰ τὴν τελετὴν τῆς ἰνδίκτου καὶ τῆς Παμμυκρίστου, ἡγιασθῇ ἡ τῶν μαθημάτων τῆς Μ. τοῦ Γένους Σχολῆς ἐναρξίς ὑπ' αὐτοῦ τοῦ παναγιωτάτου οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ὅστις ἔψαλε σὺν τῷ σεβ. μητροπολίτῃ Διδυμοτείχου τὸν ἁγιασμόν. Παρίσταντο κατὰ τὴν τελετὴν οἱ σεβασμ. μητροπολίται Ἀδριανουπόλεως, Διδυμοτείχου, Χίου, Μεσημβρίας, Βάρνης, Ἰμβρου, Στρωμνίτζης, Σερβίων καὶ Κοζάνης καὶ Λέρου, ὁ ἐπίτροπος τοῦ θεοβαδίστου ὄρους Σινᾶ, πατριαρχικοὶ τινες ὑπάλληλοι, οἱ καθηγηταὶ καὶ οἱ μαθηταὶ τῆς σχολῆς. Ὁ σχολάρχης ἀνέγνω λόγον δηλοῦντα τὰ ὀνόματα τῶν τελειοφοίτων καὶ τῶν ἀριστευσάντων ἐν τοῖς μαθήμασι λοιπῶν μαθητῶν, ἡγγεῖλε δ' ὅτι ἡ ἐφορὰ τῆς σχολῆς διώρισεν ἀναπληρωτὰς προσωρινούς τοῦ ἐπὶ τινὰς μῆνας, ἕνεκα λόγων υἱείας, ἀναγκαζομένου ν' ἀπόσχη τῆς διδασκαλίας καθηγητοῦ τῶν φυσικομαθηματικῶν κ. Κορνηλίου Σπαθάρη, τοὺς διδάκτορας κκ. Γ. Λιανόπουλον (διὰ τὰ μαθηματικά τῶν 4 ἀνωτέρων τάξεων) καὶ Ἀθ. Ἰωάννην (διὰ τὴν θεωρητικὴν ἀριθμητικὴν τῆς Δ' τάξεως καὶ τὰ φυσικὰ καὶ χημικὰ τῶν ἀνωτέρων ἐπίσης τάξεων). Ὁ πνιερ. σχολάρχης μητροπολίτης Σάρδεων ὑψοχρίστησεν ἐν τέλει τῷ ἔλλογ. καθηγητῇ κ. Β. Α. Μυστακίδῃ, τῷ ἀναπληρώσαντι αὐτὸν κατὰ τὴν εἰς Ἑλβετίαν βραχείαν ἀποδημίαν.

Ἡ Α. Θ. Π. ἡύξατο κατόπιν ὅπως τὸ Φῶς τὸ ἐκ Φωτὸς ἐνισχύσῃ σχολάρχην τε καὶ διδασκάλους εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος· ἐμνήσθη ὅτι προέτεινεν ἄλλοτε τὴν καθιέρωσιν τῆς 1 Σεπτεμβρίου ὡς ἡμέρας σχολειακῆς ἐορτῆς, τελουμένης μὲν λειτουργίας ἐν τοῖς ναοῖς καὶ ἁγιασμῶν ἐν πᾶσι τοῖς ἐκπαιδευτηρίοις, τῶν δὲ μαθητῶν εἴτα μεταβαίνοντων εἰς τὰς ἐξοχὰς καὶ πεδιάδας· καὶ συνέστησεν ἵνα ληφθῇ νῦν ὑπ' ὄψιν τῆς ἱερᾶς Συνόδου καὶ τῆς Κεντρικῆς Ἐκπαιδευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἡ πρότασις αὕτη. Συνεβούλευσε κατόπιν τοὺς ἐφετεινούς τελειοφοίτους, ὅπως ρυθμίσωσι τὴν πολιτείαν αὐτῶν τούτεῦθεν ὡς πολιταὶ μὲν κράτους συνταγματικοῦ, ἀλλὰ καὶ καθὸ τέκνα τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, φερόμενοι μὲν νομοταγῶς, ἀλλὰ καὶ τῶν δικαίων τοῦ Γένους ἡμῶν καὶ τῶν τῆς Ἐκκλησίας συμπερόντων κάλλιστα, καὶ συνετῶς ὑπεραμυνόμενοι.

Τὰ μαθήματα τῆς σχολῆς ἤρξαντο αὐθήμερον μετὰ μεσημβρίαν.

§

Οἱ τελειόφοιτοι τοῦ πρὸ μικροῦ λήξαντος σχολικοῦ ἔτους ἦσαν 24, πάντες τυχόντες τοῦ νενομισμένου πτυχίου. Τούτων 11 μὲν διήκουσαν τῶν μαθημάτων τῆς ἐγκυκλίου παιδείας, 13 δὲ καὶ τῶν τοῦ διδασκαλείου. Ἐκ τῶν ἑνδεκα πρώτων ἡξιώθησαν τοῦ βαθμοῦ «ἄριστα» οἱ 4 οὔτοι· Ἀγαθόνικος Δημητρίου ἐκ Καρπενησίου—Ἀπόστολος Θωμαΐδης ἐκ Μιτυλήνης—Θεμιστοκλῆς Παπαδόπουλος ἐκ Σαφραμπόλεως καὶ Νικόλαος Θ. Παντζίρης ἐκ Κωνσταντινουπόλεως—τοῦ βαθμοῦ «πάνυ καλῶς» οἱ 4 οὔτοι· Βασίλειος Ἀθανασιάδης ἐκ Κωνσταντινουπόλεως—Λεωνίδας Μπατρίνος ἐκ Καστορίας—Μισαὴλ Ἰσθρίτης διάκονος ἐκ Καλλιπόλεως καὶ Χαρίλαος Παπαῖ Δημητρίου ἐκ Κωνσταντινουπόλεως—καὶ τοῦ βαθμοῦ «καλῶς» οἱ ἐξῆς 3· Ἀγάπιος Καρούσος ἐκ Κεφαλληνίας—Γεώργιος Τούμπανος ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Πέτρος Δημάδης ἐκ Πρεμετῆς.

Ἐκ δὲ τῶν δευτέρων, δηλαδὴ τῶν διακουσάντων καὶ τῶν τοῦ διδασκαλείου μαθημάτων, «ἄριστα» μὲν ἡξιώθησαν ἐν τοῖς μαθήμασι τοῦ τε γυμνασίου καὶ τοῦ διδασκαλείου ἑξ' Ἀναστάσιος Μπακάμπασης ἐκ Καλλιουπόλεως—Ἐλευθέριος Τσιρικόπουλος ἐκ Κωνσταντινουπόλεως—Πολυχρόνιος Χαρχάμπους ἐκ Μαρμαρᾶ—Σωκράτης Μαυρίδης ἐξ Ἐρζερούμης—Τριαντάφυλλος Κοντονασόπουλος καὶ Φίλιππος Φιλιππίδης ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀμφότεροι τοῦ βαθμοῦ «πάνυ καλῶς» ἐν τοῖς ἐγκυκλοπαιδικοῖς, «ἄριστα» δ' ἐν τοῖς παιδαγωγικοῖς πέντε· Ἀθανάσιος Καρούλης ἐξ Ἀρ-

τάκης—Ἀλέξανδρος Τζούμης ἐξ Ἀλατζάτων—Ἰωάννης Χρυσόπουλος ἐκ Δαρθαγγελίων — Παναγιώτης Δακνηλόπουλος ἐκ Βασιλικῆς καὶ Σωτήριος Χαρχαμπιδῆς ἐκ Μαδύτου· δύο δ' ἔλαβον «καλῶς» μὲν ἐν τοῖς πρώτοις, «πᾶν καλῶς» δ' ἐν τοῖς πειδαγωγικοῖς· Ἰωάννης Χρυσόπουλος ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Νικόλαος Βαμβακῆς ἐκ Βρυούλλων.

Ἐκ τῶν 440 μαθητῶν τοῦ παρελθόντος ἔτους 66 ἐν ὅλῳ ἡρίστευσαν ἐν πᾶσιν ἢ ἐν τοῖς πλείστοις μαθήμασι—254 ἐκρίθησαν ἄξιοι προβιβασμοῦ καὶ 29 στάσιμοι.

Ἐκ τῶν ἀριστευσάντων εἰς τὰ πλείστα μαθήματα δύο εἰσιν ἀγιορεῖται μοναχοί· ὁ Ἀλέξανδρος Βατοπαιδινός καὶ ὁ Ἀθανάσιος Παντοκρατορηνός· ἐν ἄπασι τοῖς μαθήματιν ἡρίστευσεν εἰς κληρικὸς, ὁ δὲ κληρικός Φώτιος Δ. Χούρης.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΚ ΣΑΜΟΥ

Ἐκ καθήκοντος πρὸς τὴν ἀποκρυπτομένην ἀλήθειαν καὶ χάριν τῆς ἱστορίας δημοσιεύομεν τὴν ἀπὸ 10 αὐγούστου πρὸς τὸν ἡγεμόνα Σάμου κ. Κοπάσην ἐπιστολὴν τοῦ πανιεροῦ μητροπολίτου Σάμου κ. Κωνσταντίνου. Διὰ τὰς βεβηλώσεις τὰς ἐν ναοῖς ἱεροῖς διαπραχθείσας ὑπέχει μόνος τὴν εὐθύνην ὁ προκαλέσας αὐτάς, ἡ δὲ φωνὴ τοῦ σύμπαντος ἔθνους ζητεῖ νῦν νὰ χορηγηθῇ τὸ δίκαιον εἰς τοὺς ἀδικηθέντας καὶ ἡ ἡρεμία καὶ δόξα εἰς τὴν εὐανδρὸν νῆσον, ἥτις ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ μαῖου σελίδας τινὰς θλιβεράς προσέθηκεν εἰς τὴν ἱστορίαν αὐτῆς. Διὰ τὰ ἔκτοτε γινόμενα θέλουσι ζητηθῇ λόγοι ἀπὸ τοῦ αἰτίου.

Ἐκδίδοντες τὴν ἐπιστολὴν ταύτην, ἀλλὰ καὶ γινώσκοντες ὅτι τὰ ἀγαθὰ καὶ αἱ ἐνέργειαι τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος ἀγνωστα παραμένουσιν εἰς ἔτι ἐν νήσῳ, προικισθείσῃ πρὸ ἐβδόμηκοντα πέντε ἐτῶν, εὐμενείᾳ τῶν μεγάλων Δυνάμεων, διὰ συνταγματικοῦ χάρτου, τηρηθέντος ὑπὸ τοσοῦτων κυβερνήσεων, ὑπ' ὧν ἔχοντες ἐπιστολὰς ἀναγραφούσας ὅχι ὅσα ὑπέστησαν, ἀλλ' ὅσα καὶ νῦν ὑφίστανται καὶ οἱ τὴν εὐανδρὸν αὐτῶν πατρίδα φεύγοντες καὶ οἱ ἐν αὐτῇ παραμένοντες, συνιστῶμεν τοῖς δυναμένοις τὴν τῶν κακῶν θεραπείαν. Ζητοῦσι τὴν θεραπείαν ταύτην καὶ οἱ πάσχοντες καὶ οἱ συμπάσχοντες πρὸς τὰ δυστυχῆ θύματα διοικήσεως οὐχὶ συνταγματικῆς.

Ἀπεκδεχόμεθα δ' ἀπὸ τῆς σεβαστῆς κυβερνήσεως τὴν ἀπὸ τῆς Σάμου ἄρσιν τοῦ σκανδάλου.

Ἡ ἐπιστολὴ ἔστιν αὕτη·

Ὑψηλότατε,

Κατὰ τὰ λυπηρὰ γεγονότα τῆς 12 μαῖου ἐ. ἔ. διεπράχθησαν ὑπὸ χειρῶν ἀνοσίων σοβαραὶ ἀρπαγαὶ καὶ βεβηλώσεις ἐν τῷ παρὰ τῷ ὀθωμ. στρατῶνι ἱερῷ ναῷ τοῦ νεκροταφείου, ὁ Ἅγιος Χαράλαμπος.

Τὰς διαρπαγὰς καὶ βεβηλώσεις ταύτας μετὰ δικαίου ψυχικοῦ ἄλλους ἐξήγγειλα τότε ἀμέσως διὰ ζωσῆς τῇ ὑμετέρᾳ Ὑψηλότητι, ἐπεφυλαχάμην δὲ διὰ τὸ ὅλως ἀνώμαλον τῶν περιπτώσεων καὶ τὸ ἐκτάκτως κατὰ τὸν χρόνον ἐκείνον πολυσύχολον Αὐτῆς, ν' ἀναφέρω ταύτας καὶ ἐγγράφως, παρακαλῶν, ὅπως διαταχθῶσιν ἀρμοδίως αἱ δέουσαι καὶ ἐπὶ τῶν ἐκτροχιάσεων τούτων ἀνακρίσεις καὶ ἐφαρμοσθῶσιν ἀναλόγως τὰ τοῦ νόμου.

Ἡ κατὰ τοῦ ἐν λόγῳ ἱεροῦ ναοῦ τολμηθεῖσα βεβηλὴς ἐπιδρομὴ καὶ ἡ ταύτην ἐπακολουθήσασα τότε ἐρήμωσις αὐτοῦ εἶνε ἀνώτερη περιγραφῆς, Ὑψηλότατε.

Πολυελεῖς, κενδύλας, κηροπήγια, ἱερὰ βιβλία καὶ ἔτι ἕτερον ἐκ τῶν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ διακόσμου καὶ τῆς ἐν τῷ ναῷ χρήσεως, τὰ πάντα εὗρον κατὰ τὴν ἐπίσκεψίν μου κτεστραμμένα καὶ διεσκορπισμένα εἰς τεμάχια ἐδῶ καὶ ἐκεῖ.

Ἐκ τῶν ἱερῶν εἰκόνων, ἄλλαι μὲν εὗρέθησαν κατατετρημέναι καὶ ἐρριμμέναι εἰς τὰς γειτονικὰς ὁδοὺς καὶ ἄλλαι ἐκτετοπισμέναι καὶ ἐφθαμμέναι τὰς ὄψεις μὲ ἀίχμηρά καὶ ὀξύτατα σιδηρὰ ὄργανα.

Τὰ ἱερὰ σκεύη καὶ αἱ ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου καὶ τῶν ἁγίων εἰκόνων ἀργυραὶ πλάκες, ἅπαντα ἦσαν ἀνοσίως ἀφαιρεμένα. Ἐκ τῶν ἐν τῷ ἁγίῳ βήματι οὐδὲν δυστυχῶς διέφυγε τὰς ἱεροσύλους τῶν βεβηλωτῶν χειρῶν. Αἱ ἄγιοι τράπεζαι καὶ τῶν τριῶν ὑποστάσεων μετὰ τῶν στηριγμάτων αὐτῶν (κιόνων) ἦσαν μεταβεβηλμένοι εἰς σωρὸν ἐρειπίων· ὁ δὲ συνήθως εἰς τὸ ἐξιδιασμένον μέρος διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν ἐτοιμοθανάτων χριστιανῶν φυλασσόμενος Ἅγιος Ἄρτος, ἐπιμελῶς ζητηθεὶς, οὐδαμοῦ ἀνευρέθη.

Εἰς ἐξωκλήσια τῆς περιφερείας Βαθέος ἡ βεβηλωσις ἐγένετο κατὰ τρόπον μὴ δυνάμενον κυριολεκτικῶς νὰ περιγραφῇ.

Διὰ τὰς θρασείας ταύτας βεβηλώσεις τῶν ἱερῶν ἡμῶν οἴκων, ἡ μητρόπολις βαθύτατα θλιβομένη διὰ χρηστῆς πάντοτε ἐλπίδος ἔχει, ὅτι ἡ Ὑμετ. εὐσεβεστάτη Ὑψηλότης, ἡ τόσον διὰ τὴν θεοσέβειάν της καὶ τὴν πρὸς τὴν ἱερὰν θρησκείαν τῶν πατέρων ἡμῶν

εὐλαβῇ ἀφοσίωσιν τῆς διακρινομένη, θὰ εὐαρεστηθῇ εὐσεβοφρόνως νὰ ἐνεργήσῃ τὸ δέον, ἀνακαλύπτουσα τοὺς δράστὰς τῶν ἀνοσιουργημάτων τούτων καὶ ζητοῦσα, ὅθεν ἀνήκει, τὴν ἐφαρμογὴν τῶν τοῦ νόμου.

Εὐελπιζόμενος, ὅτι ἐγκαίρως θὰ ἴδω ἀπονεμομένην τῷ χριστεπωνύμῳ πληρώματι καὶ τῇ ἱερᾷ μητροπόλει δικαιοσύνην διὰ τὴν προσγενομένην ταύτην ἀδικίαν εἰς τὸν ἐν λόγῳ ἱερὸν ναὸν καὶ ὅτι ἡ ὑμετ. εὐσεβ. Ὑψηλότης ἀγαθυνθήσεται νὰ μοι δώσῃ πληροφορίας ἐπὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν σχετικῶν ἐνεργειῶν τῆς, διατελῶ κτλ.

Ἐν Λιμένι Βαθέος 10 αὐγούστου 1908.

† Ὁ Σάμου ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ.

Ἡ μεταβολὴ τοῦ πολιτεύματος, ἥς ἔνεκα τόσα γράφονται καθ' ἑκάστην ἐν ταῖς ἐφημερίσιν, ὑπὸ τῆς σπουδαιότητος τοῦ μεγάλου γεγονότος προκαλούμενα, ἔδωκεν ὕλην εἰς ἄρθρα τινα καὶ περὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν ἐλλήνικῶν ἐν τῷ κράτει πλῆθυσμῶν, ἐν οἷς ἀριθμοῦνται ἱκανοὶ δυνάμενοι νὰ διορισθῶσιν εἰς κυβερνητικὰς θέσεις. Πρότερον δὲ, προκειμένου λόγου περὶ γερουσίας, ἐφημερίς τις ἀνέγραψε μεταξὺ τῶν ὀνομάτων τῶν δικαιουμένων νὰ διορισθῶσι γερουσιασταὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἰδιωτευόντων πατριαρχῶν πρώην Κωνσταντινουπόλεως καὶ τὸ τοῦ νῦν πατριαρχούντος. Καὶ περὶ μὲν κληρικῶν γνωστὸν ὅτι πρὸ τριάκοντα δύο σχεδὸν ἔτων ἀπέστερξαν τὴν ἐκλογὴν αὐτῶν οἱ τότε ζῶντες πολὺπairoι πατριάρχαι οἱ ἐν διαθεσιμότητι. Ἀλλὰ κατὰ τοὺς τότε γενομένους διορισμοὺς προεκρίθησαν καὶ ὁμογενεῖς εἰς οὐδεμίαν μὲν ἀνήκοντες τῶν κατηγοριῶν τοῦ 62 ἁρθροῦ τοῦ συντάγματος, θεωρηθέντες ὅμως «πρόσωπα κεκτημένα τὰς ἀπαιτούμενας ιδιότητας», ὡς ὁ ἱατρὸς Μάρκο πασᾶς καὶ ὁ νομομαθὴς Κωνσταντῖνος Ἀνθόπουλος, ἔτι δὲ καὶ ὁ Μ. λογοθέτης Στ. Ἀριστάρχης βένης, οἵτινες οὐτε πρεσβευταὶ ἐχρημάτισαν, οὐτε νομάρχαι, οὐτε στρατιωτικῶν σωμάτων ἀρχηγοὶ, προσήνεγκον ὅμως, κατὰ τὸ 61 ἄρθρον, «διακεκριμένας ὑπηρεσίας εἰς τὸ κράτος». Καὶ ἐν τοιαύτῃ περιστάσει ἀριθμοῦμεν καὶ σήμερον μεταξὺ τῶν ὑποστρατήγων καὶ τῶν ὑποναυάρχων ὁμογενεῖς ἐγγηράσαντας ἐν τῇ δοκίμῳ πρὸς τὸ κράτος ὑπηρεσίᾳ· μεταξὺ δὲ τῶν ἀπὸ πολυετίας ὑπηρετησάντων ἐν βίλαετίοις ἱκανοὺς, ἐν οἷς οἱ κκ. Θ. Παπαδόπουλος, τεσσαρακονταετίαν ὑπηρετῶν, Μ. Χαμουδόπουλος, ἀπὸ

τῆς πρώτης βουλῆς διακριθεὶς καὶ κατόπιν ἐν Μιτυλήνῃ, ἐν τῇ πρεσβείᾳ τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἐν Διάρβειρ, Ἀλ. Κωνσταντινίδης πασᾶς, δις βοηθὸς διοικητῆς Θεσσαλονίκης, καὶ οἱ πρώην χρηματίσαντες ἐν τῇ ἡγεμονίᾳ τῆς Σάμου, ἱκανοὶ τὸν ἀριθμὸν. Ὑπάρχουσι δηλαδὴ μεταξὺ τῶν ἐλλήνων ὑπηκόων τῆς Ὑ. Πύλης οἱ καὶ λόγῳ βαθείας γνώσεως τῆς τουρκικῆς, καὶ λόγῳ ἱκανότητος, καὶ λόγῳ πείρας, καὶ λόγῳ λελογισμένης εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ κράτους ἀφοσιώσεως ἱκανώτατοι νὰ διορισθῶσι γερουσιασταὶ, ἀρκούντες καὶ ὑπεραρκούντες μάλιστα.

Αἰτήματα παράδοξα. — Κατὰ τὴν συνοδικὴν συνεδρίαν τῆς τρίτης ἡγγέλθη ὑπὸ τῆς Α. Θ. Π. ὅτι διὰ τοῦ ἀρχοντος Μ. λογοθέτου τὴν παρελθοῦσαν παρασκευὴν ἡ Α. Ὑψ. ὁ Μ. βεζύρης ὑπέβαλε γνώμην ἵνα τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, μέχρι τινὸς ἐνδίδον, μὴ ἐμποδίσῃ τοὺς βλάχους νὰ ἔχωσιν ἐν χρήσει τὴν γλῶσσαν αὐτῶν ἐν τε τῷ ναῷ καὶ τῇ σχολῇ, νὰ μὴ τιμωρῇ τοὺς ἱερεῖς διὰ τὴν χρῆσιν τῆς ρωμανικῆς γλώσσης, ἐν ᾗ περιπτώσει, δ' ἡ Ἐκκλησία κρίνῃ δέον νὰ παύσῃ αὐτοὺς, διὰ τὰ κανονικὰ πταίσματα, ἀντικαθιστᾷ αὐτοὺς δι' ἱερέων ὑπὸ τῶν βλάχων ὑποδεικνυομένων, ὅπως οὕτω παύσῃ ἡ μετὰ τῶν ρουμάνων ἔρις καὶ μὴ λάβῃ μείζονας διαστάσεις. Εἰ δὲ καὶ ἐφάνη κατὰ τὴν μετὰ τοῦ Μ. βεζύρου συνέντευξιν τοῦ Μ. λογοθέτου, ὅτι ἡ Α. Ὑψ. ζητεῖ ὅχι ν' ἀναγνωρίσῃ τὸ Πατριαρχεῖον ρουμανικᾶς κοινότητος, ἀλλὰ νὰ ἐπιτρέψῃ χρῆσιν γλώσσης ρουμανικῆς ἐν ναοῖς καὶ σχολείοις ὅπου οἱ βλάχοι κέκτνται τὴν πλειοψηφίαν, νὰ διορίζωσι δὲ ἱερεῖς καὶ διακόνους οἱ ἡμέτεροι ἀρχιερεῖς οὓς ἂν ἐγκρίνωσιν, εἰδήμονας ὅμως τῆς ρουμανικῆς, ἀλλ' ἡ Ἱερὰ Σύνοδος παρετήρησεν, ὅτι ἐπειδὴ ἡ κυβέρνησις ἀνεγνώρισε διὰ τεσκερὲ αὐτῆς ρουμανικὴν ἐθνότητα ἐν Τουρκίᾳ, τὴν διεσκορπισμένην εἰς διίφορα σημεῖα τοῦ κράτους καὶ ἀποτελοῦσαν μικροτάτην μειονοψηφίαν ἀπέναντι τῶν κουτζοβλάχων καθόλου, καὶ ἔδωκεν αὐτῇ τὸ δικαίωμα νὰ ἔχῃ ναοὺς ἰδίους καὶ σχολεῖα καὶ ἰδίους ἀντιπροσώπους εἰς τὰ διοικητικὰ συμβούλια ὡς καὶ μικταριδὲς ἰδίους καὶ σφραγίδας, οὐδὲν πλέον ἀφ' ἡμῶν ἔχει νὰ ζητήσῃ αὕτη.

ΕΠΙΒΑΛΛΟΜΕΝΑΙ ΕΞΗΓΗΣΕΙΣ

Β'.

Ἡ μελέτη τῆς ἱστορίας τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους κατὰ τὴν λήξαν δεκάτην ἐνάτην ἐκτονταετηρίδα καὶ μέχρι τῆς σήμερον, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ μὴ ἐφελκύσῃ ἰδιαζόντως τὴν προσοχὴν τῆς φιλοπατρίδος καὶ πεφωτισμένης μερίδος τῶν Νεοτούρκων, οὐδ' ἦτο δυνατόν νὰ μὴ θρηνήσῃ αὕτη τὰ ποικίλα δεινὰ τὰ ἐνσκήψαντα ἐπὶ τοῦ Κράτους κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα, τὴν παρακμὴν, τὴν ἐξασθένεισιν καὶ τοὺς ἐπακολουθήσαντας ἀκρωτηριασμοὺς αὐτοῦ — ἰδίᾳ κατὰ τὸν τελευταῖον ρωσσοτούρκικόν πόλεμον καὶ κατὰ τὴν συνθήκην τοῦ Βερολίνου — τὰς πρὸς ἐκμετάλλευσιν ἐποφθαλμιάσεις καὶ τάσεις καὶ προσπάθειας — συγκεκαλυμμένας τε καὶ μὴ — τῶν ξένων, τὸν ἀφόρητον ἐσωτερικὸν δεσποτισμὸν καὶ τὴν ἐκ τούτου προκύπτουσαν κακοδιοίκησιν, τὴν ἐξωθοῦσαν τοὺς χριστιανικοὺς λαοὺς νὰ ποθῶσι καὶ ἐπιζητῶσιν, ἐν τῇ ἀποσπάσει αὐτῶν ἀπὸ τοῦ Κράτους, τὰ δίκαια καὶ τὰς ἐλευθερίας τὰς ὁποίας μάτην ἀνεζήτουν ἐν αὐτῷ, τὰς ἐπὶ τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης βουλγαρικὰς σκέψεις, καὶ τοὺς περὶ τῶν χωρῶν τούτων ὑπόπτους εὐρωπαϊκοὺς συνδυασμοὺς τοὺς ἐπαπειλοῦντας αὐτὴν τὴν ἐν Εὐρώπῃ θέσιν τοῦ Κράτους, τοὺς ὁποίους συνδυασμοὺς μόλις ἀνέκοψεν ἡ μεταπολίτευσις τῆς 11 Ἰουλίου, ἡ βροντοφωνήσασα πρὸς τοὺς ἐκ φιλανθρωπικῶν λόγων! ὑπὲρ ἡμῶν μεριμνῶντας τὰ ἀκόλουθα: «Τὰς ἀτελεῖς καὶ ἀνεπαρκεῖς μεταρρυθμίσεις, τὰς ὁποίας, ἐν πνεύματι καταφύρω μεροληψίας καὶ παντοίων ὀπισθολογισμῶν, ἐπιζητεῖτε διὰ τὴν Μακεδονίαν, ἡμεῖς προσφερόμεθα νὰ πραγματοποιήσωμεν, οὐ μόνον συμπληροῦντες καὶ τελειοποιοῦντες αὐτάς, ἀλλὰ καὶ ἐπεκτείνοντες διὰ τῆς ἀνακηρύξεως καὶ ἐφαρμογῆς τῆς συνταγματικῆς ἰσοπολιτείας καθ' ἅπαν τὸ Κράτος. Καὶ ἐνώπιον τῆς ἀπροόπτου ταύτης μεταπολιτεύσεως, ἡ ξενικὴ ἐπέμβασις ἐξαναγκάσθη, ἐκοῦσα ἄκουσα, νὰ ἀναχαιτίσῃ ἑαυτήν, ἡ δημοσία εὐρωπαϊκὴ γνώμη μετετρέπη ὑπὲρ τῶν Νεοτούρκων, καὶ αἱ παντοῖαι ἐποφθαλμιάσεις εἶδον ἑαυτάς, μετὰ πολλῆς τῆς ἀπογοτεύσεως καὶ τῆς πικρίας, χαλιναγωγηθεῖσας.

Ἐν τῇ διαγνώσει ὅμως τῆς κυρίας πηγῆς τῶν δεινῶν τοῦ Κράτους καὶ, συνεπῶς, ἐν τῇ ἀναζη-

τήσει τῶν πρακτικῶν πρὸς θεραπείαν τῶν δεινῶν τούτων φαρμάκων, φαίνεται ὅτι ἔνιοι τῶν Νεοτούρκων, δημοσιογράφοι τε καὶ μὴ, ἡστόχνησαν ἐντελῶς. Ὡς κυρίαν πηγὴν τῶν δεινῶν τοῦ Κράτους ἐθεώρησαν οὗτοι τὴν ἐν αὐτῷ αὐθυπόστατον ὑπαρξίν τῶν διαφορῶν μὴ τουρκικῆς καταγωγῆς λαῶν, τῶν χριστιανικῶν πρωτίστως καὶ ἐπομένως, τὴν ἐκμηδένισιν τῆς αὐθυποστάτου ταύτης ὑπάρξεως ἐφαντάσθησαν, ἐν τῇ ἐξάψει τῆς φιλοπατρίας αὐτῶν, ὡς τὸ μόνον ἀσφαλὲς μέσον τῆς σωτηρίας τοῦ Κράτους καὶ τῆς ἀποσοδήσεως τῶν ξενικῶν ἐπεμβάσεων, καὶ ὡς τὸν σκοπὸν εἰς ὃν ἔδει νὰ κατατείνωσι πᾶσαι αἱ προσπάθειαι καὶ πᾶσα ἡ ἐσωτερικὴ πολιτικὴ τοῦ Κράτους.

Ἀλλὰ τὸ πρόγραμμα τοῦτο, ἐσκέφθησαν, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ὁμολογηθῇ καὶ ἐπιδιωχθῇ ἀπ' εὐθείας· καθόσον, ἀπλῆ ἀναστήλωσις αὐτοῦ, θὰ ἤρκει νὰ ἐξουδετερώσῃ, ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ, τὰ ἐκ τῆς ἀνακηρύξεως τῶν συνταγματικῶν θεσμῶν πλεονεκτήματα, νὰ ἐξεγείρῃ τὰ ἐπαπειλούμενα δι' ἐκμηδένσεως ἔθνη, καὶ νὰ προκαλέσῃ, ἀπροκαλύπτως καὶ δεδικαιολογημένως πλέον, τὴν εὐρωπαϊκὴν ἐπέμβασιν καὶ τὰς ἐκ ταύτης εὐνοήτους διὰ τὴν ἀκεραιότητα καὶ τὴν αὐθυπαρξίαν τοῦ Κράτους συνεπείας. Ἐγένετο λοιπὸν προσφυγὴ εἰς περιστροφικὴν κίνησιν. Ποία δὲ αὕτη;

Κατὰ τὴν ἐν Εὐρώπῃ ἀκούσιον διαμονὴν αὐτῶν ἐπὶ τοῦ ἀπολυταρχικοῦ συστήματος, οἱ ἐκ τῶν Νεοτούρκων σωδινισταὶ ἔσχον πρὸ ὀφθαλμῶν ἀποπείρας τινὰς πρὸς καταναγκαστικὴν ἀπορρόφησιν καὶ ἀφομοίωσιν ἐθνικοτήτων τινων, φέρ' εἰπεῖν ἐν Οὐγγαρίᾳ καὶ ἐπὶ τινων τμημάτων τοῦ ποτὲ πολωνικοῦ βασιλείου. Ὑπὸ τῆς μεθόδου ταύτης δελεασθέντες, ἀπεφάσισαν, ἐπιπολαίως σκεπτόμενοι, νὰ ἐφαρμόσωσιν ταύτην καὶ παρ' ἡμῖν. Λέγομεν ἐπιπολαίως σκεπτόμενοι· διότι ἂν μικρὸν προσεῖχον τὸν νοῦν εἰς τὰ ἐκεῖ γινόμενα, θὰ ἐπείθοντο εὐχερῶς ὅτι ἦτο ἀπολύτως ἀδύνατον νὰ γένηται οὐδὲ ἀπλῆ δοκιμὴ κἂν μεταφυτεύσεως ἐν τῇ Ἀνατολῇ τοῦ προϊόντος ἐκείνου τῆς σκαιᾶς ἀρχῆς «τὸ κράτος τῆς βίας κατισχύει τοῦ δικαίου», ἥτις ἀρχὴ καὶ ἐκεῖ, ἐνθα ἐμαιοῦθη, ἐγγίζει νὰ ἐκλείψῃ.

Πράγματι, ἂν μικρὸν προσεῖχον τὸν νοῦν οἱ Τούρκοι σωδινισταὶ, θὰ ἔβλεπον ὅτι τὰ κράτη ἐκεῖνα ἐν οἷς ἐπιζητεῖται ἡ ἀπορρόφησις ἐθνικοτήτων, εἰσὶ κράτη συμπαγῆ καὶ ἀδιασάλευτα, ἐν

ταῖς ἐσωτερικαῖς ὑποθέσεσι τῶν ὁποίων οὐδεὶς ὁ τολμῶν, ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, νὰ ἀναμιχθῇ ἢ κἂν νὰ προσβλέψῃ· θὰ ἔβλεπον ὅτι αἱ ἐθνικότητες, ὧν ἐπιζητεῖται ἡ γλωσσικὴ ἀφομοίωσις—ἡ ἀποδοκιμαζομένη καὶ ἐν Εὐρώπῃ ὑπὸ τῆς μεγίστης μοίρας τῆς δημωσίας γνώμης—ἀποτελοῦσιν ἀσήμαντον ἐν τῷ κράτει μειονότητα· λ.χ. 2—3 ἑκατομμύρια Πολωνῶν ἀπέναντι 60 ἑκατομμυρίων Γερμανῶν· θὰ ἔβλεπον ὅτι τὰ ἐπιζητούμενα τὴν γλωσσικὴν ἀφομοίωσιν ἔθνη εἰσὶν ἀρχαιότατα, κατέχοντα ἀδιαφιλονεικῶς τὴν ἑν οἰκοῦσι χώραν, ὑπέρτερα κατὰ τε τὴν γλῶσσαν καὶ τὴν φιλοσοφίαν καὶ τὴν ἐν γένει πνευματικὴν μόρφωσιν καὶ τὸν πολιτισμὸν ἐκείνων ὧν ἐπιζητεῖται ἡ ἀφομοίωσις.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, ἐρωτῶμεν: ὑφίστανται αἱ συνθήκαι αὗται παρ' ἡμῖν; Ἀσμενοῦσιν, ὡς φαίνεται, οἱ παρ' ἡμῖν σωβινισταί, ὅτι τὸ Ὀθωμανικὸν κράτος εἶναι κράτος καὶ οὐχὶ ἐθνὸς, ἀλλὰ μωσαϊκὸν λαὸν καὶ ὅτι ἡ ἐν αὐτῷ κρατοῦσα φυλὴ, ἡ τουρκικὴ, οὐ μόνον δὲν ἀποτελεῖ τὴν μεγάλην πλειοψηφίαν τῶν κατοίκων, ἀλλ' οὐδὲ τὴν ἀπόλυτον τοιαύτην, ὡς μόλις ἀνερχομένη εἰς τὸ ἐν τρίτον τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ τοῦ Κράτους, 9 ἑκατομμύρια, τὸ πολὺ, ἀπέναντι ἐτέρων 18 τοιούτων. Ἀσμενοῦσιν ὅτι τινὲς τῶν ἐν τῷ κράτει λαῶν, ὁ ἑλληνικὸς πρωτίστως, κατέχει εἰς τὸ ἐνεργητικὸν αὐτοῦ οὐ μόνον γιγάντιον ἱστορικὸν παρελθόν, ἀλλὰ καὶ γλῶσσαν καὶ φιλολογίαν εἰς ἀνυπολόγιστον βαθμὸν ὑπερέτερας τῶν τῆς κρατοῦσης φυλῆς, πρὸς δὲ καὶ σχολὰς ἀρχαιοτέρων καὶ τελειοτέρων τῶν τουρκικῶν, ὧν ἡ ὑπαρξὶς μεταξὺ τοῦ λαοῦ, μόλις ἀπὸ τῆς τελευταίας πεντηκονταετηρίδος χρονολογεῖται.

Νομίζουσιν οἱ σωβινισταί ὅτι ἀρκεῖ νὰ ἀναγράψῃ τὸ Σύνταγμα ἐν τῷ 8 ἄρθρῳ αὐτοῦ: «ἅπαντες οἱ ὑπῆκοοι τοῦ Κράτους καλοῦνται ἀδιακρίτως Ὀθωμανοί, οἳ δὴποτε κἂν ἦ ἢ παρ' αὐτῶν πρεσβευομένη θρησκεία», ἵνα καταργηθῶσι, διὰ τῆς μονοκονδυλίας ταύτης, αἱ διάφοροι ἐθνικότητες, χαρακτηριζόμεναι οὕτως ὡς παραλλάσσουσαι πρὸς ἀλλήλας καὶ πρὸς τὴν τουρκικὴν διὰ μόνης τῆς διαφορᾶς τῆς θρησκείας, καὶ ὅτι ἔχει τὸν τόπον τῆς ἡ ἀπάντησις ἢ δοθεῖσα ἐσχάτως ὑπὸ νεοτούρκου ἀξιωματικοῦ πρὸς ὁμογενῆ δημοσιογράφον: «οἱ θέλοντες νὰ ἀποκαλῶσιν ἑαυτοὺς Ἕλληνας ἢ Βουλγάρους ἢ Σέρβους, ὀφείλουσι νὰ ἐξέλθωσι τῶν μεθορίων τοῦ Κράτους.

Ἐνταῦθα οἱ πάντες ἐσμὲν Ὀθωμανοί.» Ἡ νομίζουσιν, οἱ σωβινισταί πάντοτε, ὅτι ἀρκεῖ νὰ ἀναγράψῃ τὸ Σύνταγμα ἐν τῷ 16 ἄρθρῳ αὐτοῦ. «ἅπανσαι αἱ σχολαὶ διατελοῦσιν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Κράτους. Ἀνθῆσεται πρόνοια περὶ τῶν καταλλήλων μέσων πρὸς ἐνοποίησιν καὶ διαρρύθμισιν τῆς εἰς πάντας τοὺς Ὀθωμανοὺς παρεχομένης ἐκπαιδεύσεως»... ἵνα ἐπέλθῃ ἡ κατάλυσις τῆς ἐκπαιδευτικῆς αὐθυπαρξίας τῶν ἐν τῷ κράτει λαῶν καὶ ἐγκαινισθῇ τὸ σύστημα τῆς γλωσσικῆς αὐτῶν συγχωνεύσεως πρὸς τὴν κρατοῦσαν φυλὴν; Ἐλυσμόνησαν, φαίνεται, οἱ τὰ τοιαῦτα διανοοῦμενοι, ὅτι τὸ Σύνταγμα δὲν εἶναι ἕρως τις βίβλος θεόπνευστος καὶ ἄθικτος, ἀλλὰ πρᾶξις, κατὰ τὴν συναρμοολόγησιν τῆς ὁποίας οὐδεὶς τῶν ἐν τῷ Κράτει λαῶν ἠρωτήθη ἢ ἐξήνεγκε γνώμην, ἀλλὰ τὸ ὁποῖον συνέταξαν ἄτομα τινὰ ὡς τοῖς Τούρκοις ἐδόκει καὶ συνέφερε, καὶ ἐπομένως πᾶσα διάταξις αὐτοῦ, καθὼς καὶ πᾶσα ψῆφος ἢ ἀπόφασις οἰασδήποτε βουλῆς ἢ νομοθετικοῦ Σώματος, ἀντικειμένη ἢ παραβιάζουσα ἢ ἐπιβουλευομένη τὰ θεμελιώδη καὶ ἀπαράγραπτα δίκαια ἐνὸς ὁλοκλήρου λαοῦ, λογίζεται ὡς χάρις ἀγραφῆς, ἐστερνημένος παντὸς κύρους ἢ ὑποχρεωτικῆς δυνάμεως;

Ἀσμενοῦσιν οἱ σωβινισταί ὅτι πᾶσα συγχωνευτικὴ τῶν διαφόρων λαῶν τῶν ἐν τῷ Κράτει ἀπόπειρα, μέλλει νὰ ἐξεγείρῃ σύμπαντας τοὺς ἐν τῷ κράτει λαοὺς κατὰ ταύτης, καὶ νὰ χορηγήσῃ τὴν ποθητὴν εὐκαιρίαν καὶ τὰς βάσεις πρὸς ἐπέμβασιν καὶ ἐπιβολὴν τῆς κηδεμονίας αὐτῶν ἐφ' ἡμῶν εἰς τοὺς ξένους; Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου συνιστῶμεν εἰς αὐτοὺς τὴν μελέτην τοῦ σοβαρωτάτου ἄρθρου τοῦ δημοσιευθέντος ἐσχάτως, σχετικῶς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο, ὑπὸ τῆς ρωσσικῆς ἐφημερίδος «Νόβογιε Βρέμπε», καὶ τὴν ἐμβάθυνσιν τῶν μεταξὺ τῶν γραμμῶν ἐννοιῶν.

Ἴδου τί ἔγραφε, μεταξὺ ἄλλων ἡ «Νόβογιε Βρέμπε».

« Ἐκ μέρους τῶν, οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Σλαῦοι ἀγωνίζονται διὰ τὰ περὶ ἐθνικῆς ὑπάρξεως δίκαιά των, τὰ ὅποια καὶ ἡ παλαιὰ ἀκόμη Τουρκία ἐσεβάσθη... »

» Ὑπὸ τοιαύτας (οἰκονομικὰς) συνθήκας, πᾶσα περιπλοκὴ διὰ τὴν Τουρκίαν ἀποβαίνει ἐκτάκτως ἐπικίνδυνος. Καὶ ἐν τῷ μεταξὺ οἱ Νεότουρκοι, διακηρύσσοντες εἰς κάθε τὸν βῆμα τὰ ἐθνικὰ των σχέδια, περιπλέ-

κονται μόνοι των εἰς αὐτὴν τὴν ἐπικίνδυνον κατάστασιν.

» Αἱ χριστιανικαὶ ἐθνικότητες ἐν τῇ Ὀθωμανικῇ Αὐτοκρατορίᾳ ἔζων μέχρι τοῦδε ἄνευ δικαιωμάτων, ὡς ραγιάδες ὑπὸ πολιτικὴν καὶ ἀστικὴν ἐποψίν· καὶ ὅμως εἰς τὸν αἰώνιον ἀγῶνά των, ὁ ὁποῖος ἐφαίνετο ἄγονος, διεφύλαττον τὴν γλῶσσαν καὶ τὴν θρησκείαν των.

» Τὸ νέον καθεστὼς, τὸ ὁποῖον μόλις κρατεῖται εἰς τοὺς πόδας του, ἀναλαμβάνει πόλεμον πρὸς τοὺς Σλαῦους κατὰ τῆς γλῶσσης των.

» Ἐν τῷ ἀγῶνι πρὸς διατήρησιν τῆς γλῶσσης των, μέχρι τοῦδε οἱ Σλαῦοι δὲν ὑπέκυψαν ἐπὶ τῆς ἀπολυταρχίας τῶν δεσποτῶν. Ἐπομένως δὲν θὰ τοὺς καταβάλῃ οὔτε τὸ νέον φιλελεύθερον πολίτευμα ἐν Τουρκίᾳ.

» Οἱ Μακεδόνες καὶ οἱ Θράκες Σλαῦοι ἐχαιρέτησαν μὲ μέγαν ἐνθουσιασμόν τὸ νέον καθεστὼς. Μάλιστα ἀπεφάσισαν νὰ καταθέσουν καὶ τὰ ὅπλα, ὅπως διευκολύνουν τὸ ἔργον τῶν φιλελευθέρων.

» Ἀλλ' ἡ Νέα Τουρκία—ἐπιλέγει ἡ ρωσικὴ ἐφημερίς—ἡ ὁποία ἀπεπειράθη νὰ θίξῃ τὴν γλῶσσαν τῶν Σλαύων—πραγματὸ ὁποῖον δὲν ἐτόλμησεν οὔτε τὸ παλαιὸν πολίτευμα—κινδυνεύει ν' ἀπαντήσῃ ἐν τῷ προσώπῳ τῶν Σλαύων οὐχὶ φίλους πλέον ἀλλὰ κεκνηριγμένους ἐχθρούς. Ὡς λαὸς, οἱ Σλαῦοι δὲν θὰ θελήσουν νὰ ἐκτουρκισθῶσιν ὅπωςδὴποτε καὶ ἂν τοὺς δελεάσωσι.»

Καὶ ἐπὶ τέλους, ἐφρόντισαν νὰ ἐξελέγξουν οἱ σωδινισταί, τὰ ἀποτελέσματα τῶν πρὸς γλωσσικὴν ἀφομοίωσιν ἐθνικοτήτων τινῶν ἀποπειρῶν; Ἀφομοιώθησαν καὶ ἡνοποιήθησαν οἱ ἐν Αὐστρουγγαρία λαοί, παρὰ τὰς παντοειδεῖς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐπηρείας καὶ πιέσεις τὰς τεθείσας εἰς ἐνέργειαν κατὰ τὰς πρώτας δεκαετηρίδας τῆς βασιλείας τοῦ Φραγκίσκου Ἰωσήφ; Ἐξεγερανίσθησαν ἢ ἐξερρωσίσθησαν οἱ Πολωνοί; Ἐξουγγρίσθησαν οἱ Ρωμοῦνοι τῆς Τρανσυλβανίας; ἢ κατέστησαν, κἀν, ἐγκαρδιώτεροι αἱ σχέσεις τῶν λαῶν αὐτῶν πρὸς τοὺς κυριαρχούντας; Καὶ ἀφοῦ ἐνανάγνησαν αἱ τοιαῦται βίαιαι ἀπόπειραι εἰς κράτη πανίσχυρα ὑλικῶς, ὑπέροχα πνευματικῶς, χριστιανὰ πρὸς χριστιανούς, διαθέτοντα ἀριθμητικὴν πλειοψηφίαν, ὑπάρχουσιν οἱ ὄνειροπολοῦντες τὴν ἐπιτυχίαν τοιούτων ἀ-

ποπειρῶν παρ' ἡμῖν, ὑπὸ συνθήκας ὁλοσχερῶς ἀλλοίας καὶ ἐκ διαμέτρου ἀντιστρόφους, παρ' ἡμῖν ὅπου, πρὸς τοῖς ἄλλοις, πρόχωμα οὐρανόμηκες καὶ ἀνυπέρβλητον ἀρκοῦν αὐτὸ καὶ μόνον πρὸς ματαίωσιν πάσης ἀφομοιώσεως καὶ συγχωνεύσεως ἐγείρεται, τὸ Εὐαγγέλιον ἀντιμετωπίζον τὸ Κοράνιον!!!

Ἀλλὰ, κἀν ἔτι παραδεχθῇ τις, πρὸς στιγμὴν, τὴν ὅλως ἀδύνατον ὑπόθεσιν τῆς ἐπιτεύξεως τῆς τοιαύτης γλωσσικῆς ἀφομοιώσεως, φρονοῦσιν οἱ σωδινισταί ὅτι ἡ τοιαύτη ἀνθρώπος βιαιοπραγία, ἡ ἀναιροῦσα τὰ ἱερώτερα ἀνθρώπινα δικαιώματα, θὰ συνετέλῃ πρὸς σύσφιγξιν τῶν ἀγαθῶν σχέσεων μεταξὺ τῆς κυριαρχούσης φυλῆς καὶ τῶν λοιπῶν λαῶν τοῦ Κράτους; Διὰ νὰ πεισθῶσιν, ἄς ρίψωσιν ἐν βλέμμα πρὸς τὴν Ἰρλανδίαν, τὴν λαλοῦσαν τὴν ἀγγλικὴν, καὶ τὰ πρὸς τὴν Μ. Βρετανίαν αἰσθήματα αὐτῆς. Ἄν δὲ ἡ Ἰρλανδία δὲν ἀπεσπάσθῃ μέχρι τοῦδε τῆς κραταιᾶς Ἀλβιόνος, τοῦτο δὲν ὀφείλεται παρὰ εἰς τὴν γεωγραφικὴν αὐτῆς θέσιν, εἰς τὴν ἀδυναμίαν αὐτῆς, καὶ εἰς τὸ ὅτι οὐδεὶς ὑπάρχει ἔξωθεν ὁ διατεθειμένος ἢ τολμῶν νὰ ὑποβάλῃ καὶ ὑποδομήσῃ τοιαύτην τινα προσπάθειαν ἢ ἀπόπειραν ἐκ μέρους τῆς Ἰρλανδίας. Συμβαίνει, ἄραγε, τὸ αὐτὸ καὶ παρ' ἡμῖν;

ΒΙΟΠΡΑΓΙΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΒΟΥΛΑΙ

Αὐθεντικαὶ εἰδήσεις ἐκ Μοναστηρίου βεβαιοῦσιν ὅτι οὐ μόνον δὲν ἐξετελέσθη ἡ τελευταία κυβερνητικὴ ἀπόφασις περὶ ἀποδόσεως τῶν ὑπὸ τῶν Βουλγάρων, μετὰ τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ Συντάγματος, ἀρπαγιδῶν ὀρθοδόξων ἐλληνικῶν ἐκκλησιῶν, ἀλλὰ καὶ ἡ Νομαρχία διὰ τεσχερὲ αὐτῆς πρὸς τὸν ἐπίτροπον τοῦ Σεβασμ. μητροπολίτου Πελαγονίας Θεοφίλ. ἁγίου Πέτρως, ὑπὸ ἡμερ. 1 Σεπτεμβρίου, ἀπηγόρευθεν αὐτῷ ἵνα ἐξέλθῃ εἰς περιοδείαν ἀνὰ τὰ ὀρθόδοξα χωρία τῆς ἐπαρχίας τοῦ.

Καὶ τοιοῦτοτρόπως δεσμεύονται καὶ ἐξουδετεροῦνται οἱ ποιμένες, ἵνα ἀφεθῇ ὅλως ἐλεύθερον καὶ ἀκώλυτον τὸ στάδιον εἰς τοὺς λύκους. Καὶ ταῦτα ἐπὶ Συντάγματα

Ἀγγέλλεται ἐκ Ρέσνας ὅτι ὁ Βούλγαρος ἀρχικομί-
τατῆς Γιοβάντσο, πρῶην βοεβόδας τῆς περιφέρειας
Πρεσπῶν, περιέρχεται ἐν συνοδείᾳ πέντε ἐκ τῶν ὁπα-
δῶν αὐτοῦ τὰ χωρία ταύτης, καταπιέζων τοὺς
κατοίκους. Μετὰ εἰς τὸ χωρίον Νοβίττη, ἐδήλω-
σε πρὸς τοὺς εἰς τὴν πλκτεῖν τοῦ χωρίου ἕνεκα τῆς
ἐορτῆς συναθροισμένους Ἕλληνας Ὁρθοδόξους, ὅτι, πρὸς
τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ Συντάγματος, ἡ θέσις των ἀντι-
νὰ βελτιωθῇ θὰ χειροτερεύσῃ καὶ ὅτι αἱ δολοφονίαι
θὰ πολλαπλασιασθῶσιν ἐν τῷ μέλλοντι.

Ὁ μόνος τρόπος τῆς ἀποφυγῆς τῶν δεινῶν τούτων,
προσέθηκεν, εἶναι ἡ καταστροφή τῶν ἐλληνικῶν λει-
τουργικῶν βιβλίων καὶ ἡ ἀντικατάστασις αὐτῶν διὰ
βουλγαρικῶν, ἅπερ αὐτὸς θὰ τοῖς ἐπρομήθευε. Θὰ
ἐπανεέλθω δὲ, προσέθηκεν ἀπειλητικῶς, ἐν ἐξελέγξῳ
ἂν συνεμορφώθητε πρὸς τὰς διαταγὰς μου.

Ἀκολούθως μεταβὰς εἰς τὸ χωρίον Λούμποτο,
ἐζήτησε πρὸς τοῦ αὐτόθι βουλγαροῦ ἱερέως τὰ χρη-
ματικὰ ποσὰ ἅπερ οὗτος εἶχε συλλέξει. Ὁ Βούλγα-
ρος ὁμῶς ἱερεὺς εἰδοποίησε τὰς Ἀρχάς, αἵτινες καὶ
ἐτέθησαν εἰς καταδίωξιν τοῦ κομίτατῆ.

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Θεσσαλονίκης πρὸς τὴν
ἀρτιούτατον γερμανικὴν ἐφημερίδα «Νέα Τουρκία»
τῆς πόλεως Μυς, ἐν Κρουσόφ, τοῦ νομοῦ Μοναστηρίου,
ἐφανεύθη ὑπὸ τοῦ στρατοῦ ὁ βούλγαρος ἀρχικομίτα-
τῆς Παῦλος μετὰ τεσσάρων ἐκ τῶν ὁπαδῶν του, ὡς
ἀντενεργῶν εἰς τὸ Σύνταγμα.

Ἡ «Νέα Τουρκία», προσθέτει, ὅτι, κατ' αὐθεντικὴν
πληροφορίαν, οἱ Βούλγαροι προκαλεῖνται ὅπως ἰδρύ-
σωσιν ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐταιρίαν ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐ-
σωτερικὴ Ὁργάνωσις» ἣτις θὰ συζητήσῃ τὸ μακε-
δονικὸν ζήτημα. Αἱ ἐφημερίδες τῆς Σόφιας λέγουσιν
ὅτι τὸ αἷτιον τῆς δράσεως ταύτης τῶν Βουλγάρων
προέρχεται οὐχὶ μόνον ἐκ τῆς ἐσωτερικῆς καταστά-
σεως, ἀλλ' καὶ ἐξ ἐξωτερικῶν ἐπιρροῶν, πρὸς δὲ καὶ
ἐκ τοῦ ὅτι οἱ Νεότουρκοι εὐνοοῦσι τὸν Σανδάρην.

«Ταῦτα εἰσι, λέγει ἡ «Νέα Τουρκία», συμπτώμα-
τα σοβαρώτατα ἀπαιτοῦντα σύντονον σκέψιν, ἔτι δὲ
σοβαρώτερη διὰ τοὺς Βουλγάρους, οἵτινες, κατὰ
τὰς δηλώσεις τοῦ πρίγκηπος Φερδινάνδου,
εἰδὶ διατεθειμέναι νὰ καταπολεμήσωσι τὸ
συνταγματικὸν πολίτευμα καὶ νὰ παρα-
κωλύσωσι τὴν μείζονα προσέλευσιν ὑπ'
αὐτῶν τῶν συμπαθειῶν τοῦ κόσμου».

Ἀγγέλλεται ἐκ Μοναστηρίου, ὅτι ἀνεκκλύθησαν
βουλγαρικὰ σχέδια περὶ καταλήψεως τῆς ἐλληνικῆς

Μονῆς Χριστοφόρου, κειμένης πλησίον τοῦ Μοναστη-
ρίου. Οἱ Ἕλληνες ἀπεφάσισαν νὰ ἐγκυκλιώσιν ἀν-
δρας εἰς τὴν Μονὴν διὰ ν' ἀποκρούσων τὴν ἐπιθε-
σιν. Αἱ Ἀρχαί, ἐν μὴ συμβῶσι ταρχαί, ἔπεισαν
τοὺς ἡμετέρους νὰ μὴ προβῶσιν εἰς τοῦτο, ὑποσχεθέν-
τες ὅτι θὰ φρουρῶσιν οἱ ἴδιοι.

Τηλεγραφήματα πρὸς τὰς Βιέννας ἐφημερίδας, ἀ-
ναγγέλλουσιν ὅτι ὁ πολὺς Σανδάρης δὲν θεωρεῖ λή-
ξαν τὴν ἀποστολὴν αὐτοῦ καὶ μετὰ τὴν παραχώ-
ρησιν τοῦ Συντάγματος, ἀπειλεῖ δὲ ὅτι θὰ προβῇ εἰς
νέαν ἔνοπλον ἐξέγερσιν ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν
ἤθελον ἐκπληρωθῇ οἱ ὅροι τοῦ προγράμματος αὐτοῦ.

Κατὰ τὰ αὐτὰ τηλεγραφήματα, ἀπὸ τινος ἤρχισαν
ἐν Μακεδονίᾳ σημεῖα καθαρὰ ἀντιδράσεως ἐκ μέρους
τῶν Βουλγάρων, οἱ ὅποιοι ἐννοοῦσι νὰ αὐξήσωσι τὴν
ἐπιρροὴν των εἰς βάρος τῶν ἄλλων ἐθνικοτήτων.

Ὁ Βούλγαρος κομιτατζῆς Κόλε ἐκ Ζαγοριτζάνης, πε-
ριοδεύει με δύο συντρόφους του ἀνὰ τὰ χωρία Γκόρεν-
τζη, Τσερίλοβον, Κρημνίτσοβον, Ζαγοριτσάνην καὶ
λοιπὰ κηρύττων ἀνδροστυ. Αὐτοὶ ἀφίνονται ἐλεύθε-
ροι νὰ ἐξακολουθῶσι τὸ ἔργον των, ἐν ᾧ ἐπιβάλλεται
πρόστιμον εἰς φιλησυχούς χωρικοὺς.

Εἰς τὰ Κορέστια, ἄλλοι κομιτατζῆδες περιτρέχουσι
τὰ χωρία, κηρύττουσιν ἀντισυνταγματικὰ κηρύγματα,
πυροβολοῦσι καὶ ὀργιάζουσι μὴ δίδοντες πεντάραν διὰ
τὰ προσταγὰς τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τὸ χωρίον Ζέλοβον, μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Τσακ-
λάρωφ κατάληψιν τῆς ἐλληνικῆς ἐκκλησίας, μετέβη
ἐπιτροπὴ τοῦ Νεοτουρκικοῦ Κομιτάτου, παρέλαβε τὰς
κλειδὰς ἀπὸ τοῦς σχισματικούς καὶ τὰς ἐνεχείρισεν
εἰς τοὺς Ὁρθοδόξους. Ἀλλ' οἱ Βούλγαροι, μετὰ τὴν
ἀναχώρησιν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, παρεβίασαν τὰς
κυβερνητικὰς σφραγίδας καὶ κατέλαβον ἐκ δευτέρου
τὴν ἐκκλησίαν. Ἡ ἐπιτροπὴ καὶ ἐκ δευτέρου κατέλα-
βε τὸν ναόν, ἐσφράγισεν αὐτὸν καὶ παρέδωκεν εἰς τοὺς
Ὁρθοδόξους. Ἀλλὰ καὶ ἐκ τρίτου οἱ Βούλγαροι διέρ-
ρηξαν τὰς σφραγίδας καὶ ἔλαβον κατοχὴν τοῦ ναοῦ.
Ἡ κομφοδία αὕτη πρέπει νὰ λάβῃ τέλος.

Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Θεσσαλονίκης εἰς τὸν «Ἡμερήσιον
Τηλέγραφον» ὅτι οἱ Βούλγαροι κομιτατζῆδες εἰς τὴν
ἐπαρχίαν Μογλενῶν διέρρηξαν καὶ κατέλαβον ἐπτά ἀ-
κόμη ἐλληνικὰς ἐκκλησίας.

Οἱ Ἕλληνες τῶν Μογλενῶν υπέβαλον ὑπόμνημα

πρὸς τὸ Νεοτουρκικὸν Κομιτάτον Μοναστηρίου, διὰ τοῦ ὁποίου διαμαρτύρονται διὰ τὴν τοιαύτην ἀρπαγὴν τῶν ἐκκλησιῶν των.

Ὁ πρόεδρος τοῦ Βαλκανικοῦ Κομιτάτου καθηγητὴς κ. Οὐέστλιτς, δι' ἐπιστολῆς του δημοσιευομένης εἰς τοὺς «Γαίτες» δηλοῖ, ὅτι τὸ Βαλκανικὸν Κομιτάτον, ἐξαρτῶν μεγάλας ἐλπίδας ἐκ τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ Συντάγματος ὑπὲρ τῶν διαφορῶν χριστιανικῶν ἐθνικοτήτων τῆς Μακεδονίας, διακόπτει τὰς περαιτέρω ἐνεργείας του, ἀπεκδεχόμενον εὐεργετικὰ τὰ ἀποτελέσματα τοῦ νέου καθεστώτος.

«Μέχρι τοῦ νῦν, προσθέτει ὁ κ. Οὐέστλιτς, τὸ Κομιτάτον ἐνῆργει ὁρμώμενον ἀπὸ φιλανθρωπικῶν ἀρχῶν, ἐκ τούτου δὲ καὶ μόνου τοῦ λόγου ἐπέδωξε τὴν αὐτονομίαν τῆς Μακεδονίας ὑπὸ τὸν ἐλεγχὸν τῶν Δυνάμεων».

Κάλλιον ἄργα παρὰ ποτέ.

Ἀγγέλλεται τηλεγραφικῶς, ὅτι ἡ βουλγαρικὴ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ διαθέσῃ μέγα ποσὸν ὑπὲρ τῶν Βουλγάρων ὑποψηφίων κατὰ τὰς ἐκλογὰς ἐν Μακεδονίᾳ. Ἀνεχώρησαν ἤδη ἐκ Σόφιας μυστικοὶ πράκτορες τῆς βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως.

Τηλεγραφήματα ἐκ Σόφιας ἀγγέλλουσιν ὅτι ἡ βουλγαρικὴ κυβέρνησις ἐνέκρινε πιστώσιν ἐξ ὀγδοήκοντα χιλιάδων φράγκων, τὰ ὅποια θὰ δαπανηθῶσι διὰ τὰς περιοδείας ἀνὰ τὴν Μακεδονίαν διαφορῶν βουλγαρικῶν θιάσων, οἱ ὅποιοι θὰ παίζουσι ἔργα «ἐθνικῶν ὑποθέσεων» πρὸς ἐξέγερσιν τοῦ φρονήματος τῶν βουλγαρικῶν πληθυσμῶν. Αἱ ἐθνικαὶ ὑποθέσεις δ' αὐταὶ εἰσὶν, ὡς εἶναι εὐνόητον ἄλλως τε, κατὰ τῶν Ἑλλήνων.

Τὰ σχόλιά εἰσι περιττά.

Πᾶσι αἱ μέχρι τοῦδε πληροφορίες ἐπιβεβαιουσι τὸν θάνατον τοῦ ἀπαισίου ἀρχικομίτατζη Τσακαλάρωφ. Ἐδηλητηρίσθη εἰς τὸ χωρίον Σμερδέσι ὑπὸ συνεγχευμένων του ἀνηκόντων εἰς τὴν ἀντίπαλον μερίδα τῶν Βιρχοβιστῶν.

Ὁ τοιοῦτος θάνατος τοῦ Τσακαλάρωφ θὰ γίνῃ ἀρχὴ ἐμφυλίων σπαραγμῶν μεταξὺ τῶν Βουλγάρων ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Καστορίας.

Οἱ ἐν Σαρακινόβω τῆς Καρατζόβας διαμένοντες κομιτατζήδες καὶ ὁ ἀρχηγὸς αὐτῶν Κολεμάν, δι' ἐπιστολῆς ἀνήγγειλαν εἰς ὅλα τὰ χωρία τῆς Καρατζόβας

ἐκαστον νὰ ἐκλέξῃ ἀνὰ δύο ἐμπιστά πρόσωπα καὶ ἀποστείλῃ αὐτὰ τὴν κυριακὴν (24) εἰς Σαρακινόβον. ὅπως, συσκεφθέντες προετοιμασθῶσι καὶ ἀρχίσωσιν ἐκ νέου τὰ κακουργήματα, διὰ τὰ πολιτικὰ των συμφέροντα.

Οἱ ὁπαδοὶ τοῦ βοεβόδα Ἀποστόλ μετέβησαν εἰς τὸ Τόφιν καὶ ἠπειλῶσαν τοὺς χωρικοὺς νὰ ἀναγνωρίσουν ὡς ἀρχηγόν των τὸν καπετάν Ἀποστόλ... πᾶσιν καὶ νὰ πληρῶνωσιν εἰς αὐτὸν φόρον 1]2 λίρας κατ' ἔτος καὶ κατ' ἄτομον.

Ἐπιτροπὴ τῶν Τούρκων καὶ Ἑλλήνων κατοίκων τοῦ Τόφιν προυνεσιάσθη εἰς τὴν ἐν Θεσσαλονίκῃ νεοτουρκικὴν ἐπιτροπὴν καὶ διεμαρτυρήθη διὰ τὸ πρᾶγμα, ἐρωτήσασα συγχρόνως τίς οὗτος ὁ νέος ἄρχων τῆς χώρας.

Ἐν Φούρκᾳ τῆς Δοϊράνης, οἱ Βούλγαροι διὰ τῆς βίβης ἐγκατασταθέντες εἰς τὸ κτίριον τῆς ἐλληνικῆς κοινότητος μετέτρεψαν τοῦτο εἰς σχολήν. Αἱ Ἀρχαὶ πληροφρονηθεῖσαι τὴν αὐθαρεσίαν ταύτην τῶν Βουλγάρων, διέταξαν τὸν καίμακάμην τῆς Δοϊράνης ὅπως μετ' ἐπαρκοῦς δυνάμεως μεταβαίνων εἰς Φούρκαν ἀποπέμψῃ ἐκ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος κτιρίου τοὺς Βούλγαρους.

Ἀγγέλλεται ἐκ Βερολίνου, ὅτι ἡ «Ἐφημερίς τῆς Κολωνίας» ἰσχυρίζεται ὅτι καθὰ πληροφροεῖται ἐξ ἐπισήμου πηγῆς, ἡ ἐν Τουρκίᾳ δημιουργηθεῖσα κατάστασις διὰ τῶν νέων βιαιοτήτων τῶν Βουλγάρων ἀπασχολεῖ τὰς Δυνάμεις.

Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐφημερίδα διεξαχθῶν κατ' αὐτὰς μεταξὺ τῶν ἀνακτοβουλίων ζωηραὶ διαπραγματεύσεις τῶν ὁποίων σκοπὸς εἶνε ἡ ὁμοφωνία πρὸς κοινὴν ἐπέμβασιν τῶν Δυνάμεων ἐν Τουρκίᾳ.

Ἡ «Ἐφημερίς τῆς Κολωνίας» προσθέτει ὅτι ἡ Αὐστρία δὲν φαίνεται πρόθυμος νὰ συγκατατεθῇ εἰς τὴν ἐπέμβασιν τῶν Δυνάμεων. Ἐν τούτοις ἡ ἀνταλλαγὴ σκέψεων ἐξακολουθεῖ καὶ φαίνεται ὅτι αὐτὸς κυρίως ἦτο ὁ σκοπὸς τῶν τελευταίων συναντήσεων εἰς τὸ Μαρμεμπάδ καὶ τοῦ ταξιδίου τοῦ Ἰσβόλσκυ.

ΠΑΡΑΔΟΞΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Μεταξὺ τῶν περὶ τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους, ὡς ἐκ τῆς ἐπελθούσης μεταπολιτεύσεως, καταπλημμυρουσῶν τὰς στήλας τοῦ παγκοσμίου

τύπου ποικίλων εἰδήσεων, ἀναγινώσκει τις καὶ ἱκανὸς τοσοῦτον παραδόξους, ὥστε νὰ διστάζῃ ἂν πρέπει νὰ ἀποδοθῶσιν αὐταὶ εἰς τὴν ἐξαπατηθεῖσαν καλὴν πίστιν τῶν μεταδιδόντων ταύτας, ἢ μᾶλλον εἰς κακοβούλους ὀπισθολογισμούς.

Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ἀνάγεται καὶ τὸ ἀκόλουθον ἐκ Βιέννης τηλεγράφημα τοῦ ἰδιαιτέρου ἀνταποκριτοῦ τοῦ αὐτόσε παρισινοῦ «Χρόνου», καταχωρισθέν ἐν τῷ φύλλῳ τούτου τῆς 3 Σεπτεμβρίου.

«Βιέννη 2 Σεπτεμβρίου.

» Τηλεγραφρῶσιν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὴν «Πολιτικὴν Ἀνταπόκρισιν» ὅτι οἱ Ἀλβανοὶ, ἀναπτύσσουσιν, ἀπὸ τῆς μεταπολιτεύσεως, ἐθνικὴν ἐνέργειαν μεγίστης ἐντάσεως. . . . Οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει οἰκούντες ἑλληνορθόδοξοι Ἀλβανοὶ ἄξιουσιν νὰ τελῶσιν τὴν λειτουργίαν ἁλβανιστί, καὶ πρὸς ταῦτα μετεκαλέσονται ἐκ Βυστωνίας τὸν ἁλβανὸν ἐπίσκοπον Τάνε Νόλι, ὅστις, μὴ γενόμενος δεκτὸς ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἐνεθρονίσθη ὑπὸ τοῦ Τσάρου. Ὁ Τόνε Νόλι, εἶναι φίλος τοῦ ἐν Σκόδρᾳ ἐπισκόπου τῶν Μιρδιτιῶν Ἀβούτ.

Εἶναι ἀνάγκη ἄραγε νὰ προσθέσωμεν ὅτι οὐδὲ σκιὰ ἀληθείας ἐνυπάρχει ἐν ταῖς εἰδήσεσι ταύταις; Οὐδεὶς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐζήτησε ποτὲ τὴν τέλεσιν τῆς θείας λειτουργίας ἁλβανιστί· ἐκ τοῦ ἀνωτέρω δὲ τηλεγραφήματος μανθάνει τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον διὰ **πρώτην φοράν** ὅτι ὑπάρχει ἐπίσκοπος ἁλβανὸς, ὅντινα, ἀποκρουσθέντα παρ' αὐτοῦ, ἐγκαθίδρυσεν ἀλλοχοῦ ὁ Τσάρος!!!

Μὴ χειρότερα.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Πνευματικὸν δικαστήριον

Ὁ Πέτρος Θεοδώρου, χριστιανὸς ὀρθόδοξος, ὑπήκοος Ἕλλην, τέως μὲν κάτοικος Γαλατῶν, καφεψὸς τὸ ἐπάγγελμα, νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς καὶ ἐπαγγέλματος, καλεῖται ὅπως τὴν πρώτην δικάσιμον Πέμπτην καὶ ὥραν 3 1) 2 εὐρωπαϊστὶ μ.μ. μετὰ παρέλευσιν τριάνοντα καὶ μίᾳς (ἀριθ. 31) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας κλήσεως ἐμφανισθῇ εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' ἀντιπροσώπου νομίμως διωρισμένου, πρὸ τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Πνευματικοῦ Δικαστηρίου, ὡς ἐναγόμενος ὑπὸ τῆς ἐαυτοῦ γυναικὸς Ἑλένης Π. Θεοδώρου, τὸ γένος Σ. Γεωργίου, χριστιανῆς ὀρθοδόξου, ὑπηκόου Ὁθωμανῆς, τὰ οἰκιακὰ ἔργα μετερχομένης καὶ κατοικοῦ Γαλατῶν, ἐπὶ διαζεύξει. Ἄλλως ἢ κατ' αὐτοῦ περὶ διαζυγίου ἀγωγή δικασθῆσεται ἐρήμην αὐτοῦ.

Ἡ παρῶσα κλῆσις δημοσιευθήσεται τρὶς κατὰ συνέχειαν διὰ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδομένων φύλλων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Ταχυδρόμου».

Ὁ προεδρεύων

† Ὁ Μ. πρωτοδύκελλος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

ὁ Α' γραμματεὺς

Ἀρμόδιος Δ. Χαμουδόπουλος.

2

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΜΑΣΕΙΑΣ

Πνευματικὸν δικαστήριον

Πρόσκειλεται ὁ Δημοσθένης Κ. Παπαδόπουλος, ὑπήκοος ὁθωμανὸς, ἐξ Ἀμασείας καταγόμενος νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς, ὅπως τὴν πρώτην δικάσιμον Πέμπτην καὶ ὥραν 8 τουρκιστὶ μετὰ παρέλευσιν τριάνοντα καὶ μίᾳς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας κλήσεως ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ δικαστηρίου τῆς ἱερᾶς ταύτης μητροπόλεως αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου, ὡς ἐναγόμενος ὑπὸ τῆς συζύγου αὐτοῦ Ὀλγας τὸ γένος Χ' Λαζάρου Σαπωνδζόγλου ἐξ Ἀμασείας ἐπίσης καταγομένης, ἐπὶ διαζεύξει. Ἐν ἐναντία περιπτώσει ἢ κατ' αὐτοῦ ἀγωγή δικασθῆσεται ἐρήμην.

Ἡ παρῶσα κλῆσις δημοσιευθήσεται τρὶς κατὰ συνέχειαν διὰ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδομένων ἐφημερίδων «Ταχυδρόμου» καὶ «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας».

Ἐν Ἀμισῷ, τῇ 14 ἰουλίου 1908.

Ὁ πρόεδρος

Οἰκονόμος Ἀθανάσιος

Ὁ γραμματεὺς

Γ. Χ. Βεκάρης

3

Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΛΕΡΟΥ ΚΑΙ ΚΑΛΥΜΝΟΥ

Πνευματικὸν δικαστήριον

Διὰ ταῦτα

Ἰδὼν τὸν νόμον καὶ τὰς διατάξεις (ἀρθ. πολ. Δικομ. 484 καὶ Π, καὶ Σ. ἐγκύκλιον τῆς 6 ἰουνίου 1882).

Δικάζον ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου καὶ ἀποφασίζον παμφηγεῖ, Δέχεται τὴν ὑπὸ ἡμερ. 30 Μαΐου 1908 ἀγωγήν τῆς Εἰρήνης Ι. Παπαγεωργίου, τὸ γένος Μιχαὴλ Κωσταρᾶ ἐπὶ διαζεύξει ὡς νόμιμον καὶ βάσιμον.

Κηρύττει διαλυμένον τὸν μεταξὺ τοῦ ἐναγομένου Ἰωάννου Παπαγεωργίου καὶ τῆς ἐναγούσης Εἰρήνης τὸ γένος Μιχαὴλ Κωσταρᾶ ὑφιστάμενον γάμον ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ ἐναγομένου καί,

Καταδικάζει τὸν ἐναγόμενον εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν τῆς παρουσίας ἀποφάσεως καὶ τῶν διαζευκτικῶν ἐγγράφων, καταβαλλομένων ὑπὸ τῆς ἐπισπευδούσης.

Ἐγένετο, ἀπεφασίσθη καὶ ἐδημοσιεύθη

Ἐν τῇ ἱερᾷ μητροπόλει Λέρου τῇ 3 ἰουνίου 1908.

Ὁ πρόεδρος

† Οἰκονόμος Γαβριὴλ Καδῆς

Ὁ γραμματεὺς

Ἰωάννης Ἀμπελάς

3

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1948

Σ. III · 726 954